

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΗ ΤΑΣΟ ΘΕΟΦΙΛΟΥ

Στις 21 Νοεμβρίου 2016 ξεκίνησε η δίκη, σε δεύτερο βαθμό, του αναρχικού κομμουνιστή Τάσου Θεοφίλου, ο οποίος καταδικάστηκε το 2014 σε 25 χρόνια κάθειρξη για απλή συνέργεια σε ανθρωποκτονία και για ληστεία χωρίς κανένα από ενοχοποιητικό στοιχείο. Για να πάρουμε τα πράγματα από την αρχή, το καλοκαίρι του 2012 στην Πάρο, πραγματοποιείται ληστεία σε υποκατάστημα της alphabank κατά τη διάρκεια της οποίας τραυματίζεται θανάσιμα ένας οδηγός ταξί που επιχειρήσε να αποτρέψει τη φυγή των ληστών. Λίγες μέρες αργότερα, συλλαμβάνεται ο Τάσος Θεοφίλου στην Αθήνα με κύριες κατηγορίες την ανθρωποκτονία, τη συμμετοχή σε ληστεία και τη συμμετοχή στην οργάνωση Συνωμοσία των Πυρήνων της Φωτιάς. Κατηγορίες που από την πρώτη στιγμή αρνείται.

Το μοναδικό στοιχείο που οδήγησε στη σύλληψη του Θεοφίλου σύμφωνα με την αντιτρομοκρατική υπηρεσία ήταν ένα «άνωνυμο τηλεφώνημα» στη ΓΑΔΑ που τον υπέδειξε ως τον δράστη της ληστείας. Το τηλεφώνημα αυτό ποτέ δεν καταγράφηκε, ούτε εντοπίστηκε η πηγή του καθώς όπως ευθαρσώς ισχυρίστηκε η ίδια υπηρεσία κατά τη διάρκεια της δίκης, δεν υπάρχει αναγνώριση κλήσεως στα κεντρικά της Ελληνικής Αστυνομίας. Κατά την πρώτη δίκη, κανένας μάρτυρας δεν τον αναγνώρισε.

Η καταδίκη του Τάσου Θεοφίλου στηρίχθηκε σε δείγμα DNA που βρέθηκε σε ένα καπέλο το οποίο υποτίθεται ότι φορούσε ο ληστής. Ωστόσο το καπέλο που παρουσιάστηκε στη δίκη είχε εντοπιστεί εκ των υστέρων, δεν περιλήφθηκε στην επιτόπου φωτογράφιση των πειστηρίων, δεν εγγράφηκε στην έκθεση κατάσχεσης ούτε αναγνωρίστηκε από τους μάρτυρες. Παράλληλα, δύο επιστημονικά αρμόδιοι μάρτυρες δήλωσαν ότι η ανίχνευση DNA σε κινητό αντικείμενο δεν σημαίνει κατ'ανάγκη ότι το πρόσωπο στο οποίο ανήκει το DNA έχει έρθει σε επαφή με το αντικείμενο αυτό.

Τα παραπάνω, βέβαια, δεν εμπόδισαν την κατά τα άλλα «τυφλή» αστική δικαιοσύνη να αποφανθεί: *ναι μεν αθώς για τη συμμετοχή στην οργάνωση Σ.Π.Φ., αλλά ένοχος για τις υπόλοιπες κατηγορίες με ποινή φυλάκισης 25 ετών χωρίς ανασταλτικό χαρακτήρα μέχρι το εφετείο.* Η εισαγγελία προκειμένου να διατηρήσει τη δίκη και σε δεύτερο βαθμό κεκλεισμένων των θυρών και χωρίς ενόρκους, για να μην αποκαλυφθεί φυσικά το μέγεθος της σκευωρίας, άσκησε και από τη μεριά της έφεση, ξαναβάζοντας στο τραπέζι τις κατηγορίες για τις οποίες πρωτόδικα αθώωθηκε ο Θεοφίλου, δηλαδή τη συμμετοχή στην οργάνωση Σ.Π.Φ. Η δικαστική αυτή «επιλογή» βασίζεται στο ειδικό καθεστώς εξαίρεσης που δίνει τις δίκες των πολιτικών κρατουμένων και δίνει τη δυνατότητα σε μια δίκη να διατηρείται «κλειστών των θυρών» και χωρίς ενόρκους εφόσον παραμένει ενεργό το ειδικό καθεστώς του άρθρου 187 του ΠΚ («τρομονόμου») περί εγκληματικής οργάνωσης.

Από την πρώτη στιγμή έγινε ξεκάθαρη η οργανωμένη και στοχευμένη επέμβαση του κράτους με τους μηχανισμούς του στη συγκεκριμένη υπόθεση. Από τη μία, με την απευθείας ανάληψή της από την αντιτρομοκρατική υπηρεσία και από την άλλη, με τα μ.μ.ε. σε υποστηρικτικό ρόλο προς τη ρητορική της αντιτρομοκρατικής, χτίζοντας και αναπαράγοντας το προφίλ του τρομοκράτη - δημόσιου κινδύνου και ταυτίζοντας με αυτό τον Τάσο Θεοφίλου βάσει της πολιτικής του ταυτότητας και δράσης, του συγγραφικού του έργου και των προσωπικών του σχέσεων. Στα παραπάνω προστίθεται η αστική δικαιοσύνη, η οποία είναι πάντα πρόθυμη να κουρελιάσει τη νομιμότητα που ίδια υπερασπίζεται, καταδικάζοντας ξανά και ξανά έναν άνθρωπο χωρίς να έχει καταφέρει να αποδείξει ούτε την σχέση του με την ΣΠΦ ούτε με τη ληστεία.

Η υπόθεση του Τάσου Θεοφίλου συμπυκνώνει με τον πιο ωμό και ξεκάθαρο τρόπο την εκδικητικότητα του κράτους και τη μεθοδικότητα στη διαχείριση όσων αγωνίζονται ενάντια στις κυρίαρχες δομές και τις επιταγές του κεφαλαίου. Δεν είναι, όμως, η μοναδική. Έρχεται να προστεθεί σε σειρά άλλων υποθέσεων. Είτε αφορούν διώξεις αναρχικών και αγωνιστών χωρίς αποδεικτικά στοιχεία (βλέπε δίωξη και αθώωση του Θοδωρή Σίψα για τον εμπρησμό της Μαρφίν το 2010 αφού στοχοποιήθηκε και στιγματίστηκε εφ' όρου ζωής από το σύνολο των μ.μ.ε., δίωξη 21 κατοίκων της Ιερισσού και της Μ. Παναγιάς για σύσταση «εγκληματικής οργάνωσης» για το χατίρι της eldoradogold και του Μπόμπολα), είτε επιθέσεις σε πολιτικούς κρατούμενους με σκοπό την εξόντωση και την ηθική/πολιτική τους απαξίωση (στέρξη αδειών και ιατρικής περίθαλψης, καταπάτηση και του παραμικρού δικαιώματος εντός της φυλακής).

Στήνεται μια συγκεκριμένη πολιτική καταστολής/εξόντωσης οποιουδήποτε/οποιασδήποτε επιλέγει να οργανωθεί και να αντισταθεί στους κρατικούς σχεδιασμούς ταξικής επιβολής. Ένα καθεστώς εξαίρεσης που -πηγάει από- και βασίζεται υλικά και πολιτικά σε μια βιομηχανία στοχοποίησης, παραγωγής, διαχείρισης και καταστολής ενόχων- «τρομοκρατών» και εκτείνεται από τους νόμους για τις φυλακές τύπου Γ, τους τρομονόμους (άρθρα 187 και 187Α), την επικύρωση της επιστημονικοφανούς μεθόδου του DNA ως έγκυρο αποδεικτικό στοιχείο ενοχής, μέχρι την ποινικοποίηση των ιδεολογιών και των προσωπικών σχέσεων.

Οι τρομονόμοι, οι εκδικητικές συνθήκες ομηρίας, η υλική και ηθική εξόντωση που επιβάλλουν οι κρατούντες σ' αυτόν εδώ τον τόπο, δε στοχεύουν και αφορούν μόνο τους αναρχικούς. Είναι τα μέσα που χρησιμοποιούνται εναντίον όσων επιλέξουν να παλέψουν για τα συμφέροντα τους κόντρα στον σύγχρονο ολοκληρωτισμό, κόντρα στο κράτος και στο κεφάλαιο. Η καταστολή και οι διώξεις όμως δεν μπορεί να αποτελούν άλλοθι αδράνειας ούτε αιτία δηλώσεων νομιμοφροσύνης. Ιστορικά δεν υπήρξε ποτέ περίοδος που οι αγωνιστές δεν βρίσκονται στο στόχαστρο της κρατικής κατασταλτικής επίθεσης.

Με μικρά και σταθερά βήματα, με πίστη στις δυνάμεις μας και με όπλο τις δικές μας αυτόνομες δομές, με μέσα που επιλέγουμε οι ίδιοι και οι ίδιες και όχι αυτά που μας επιτρέπει κάθε φορά η κυριαρχία, μακριά από ψευδοδιλήματα περί νομιμότητας, διαχειριστικές λογικές και εκλογικές αυταπάτες, να οργανώσουμε τη δράση μας και να αγωνιστούμε κόντρα στο κράτος και στο κεφάλαιο, με κοινωνική δράση και ταξικό προσανατολισμό.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΗ ΤΑΣΟ ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥ

ΝΑ ΣΤΗΣΟΥΜΕ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ ΣΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟ. ΝΑ ΤΣΑΚΙΣΟΥΜΕ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΕΞΑΙΡΕΣΗΣ

01.06.2017
peloto.espivblogs.net
peloto@espiv.net